

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Szabó Gábor ügyvéd (címe) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a (jogtanácsos neve) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen közérdekű adatok kiadása iránt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2015. október 30. napján kelt 10.P.21.810/2015/12. számú ítélete ellen az alperes részéről 13. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

### í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a per főtárgya tekintetében helybenhagyja.

A perköltség viselésére vonatkozó rendelkezést részben megváltoztatja és a felperes részére fizetendő elsőfokú perköltség összegét 140.000 (Száznegyvenezer) forint összegre felemeli.

Kötelezi az alperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg a felperesnek 50.000 (Ötvenezer) forint fellebbezési költséget.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

### I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül költségmentesen elektronikus úton a ... e-mail címre küldje meg a következő információkat 2014. december 31-i dátummal:

- mely cégeknek (gazdasági társaságoknak) volt bruttó 2.500.000 forintot meghaladó lejárt, de kifizetetlen tartozása az alperes felé,
- adja meg listaszerűen a cég (gazdasági társaság) nevét, a tartozásának összegét (tőke és késedelmi kamat bontásban, amennyiben ez az adat rendelkezésre áll), a tartozás esedékességének dátumát (azaz a fizetési késedelem idejét, mióta áll fenn a fizetési késedelem),
- az adósokkal szemben felszámolási vagy végrehajtási eljárás indult-e, ha igen, kikkel (cégnév) szemben is mikor.

Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül a felperesnek fizessen meg 50.800 forint perköltséget.

Határozatának indokolásában idézte az Infotv. 2. § (1) bekezdésében, a 3. § 2., 5. és 6. pontjában, a 26. § (1) bekezdésében, az Alaptörvény 39. cikk (2) bekezdésében foglalt szabályokat. Utalt arra, hogy a 2009. évi CXXII. törvény (Kgttv.) 2. § (3) bekezdésének szabályai a perbeli esetben nem voltak alkalmazhatók.

Tényként állapította meg, hogy a felperes által igényelt adatok az alperes gazdálkodására vonatkoznak, rögzített információk, azok egyben az alperes tevékenysége, működése során a gazdasági partnerekkel kötött szerződésekre is vonatkozó adatok, melyek az Infotv. 3. § 5. pontja értelmében közérdekű adatok.

Az alperes zártan csatolta a peranyaghoz a felperesi adatigénnyel érintett gazdasági társaságok nevét tartalmazó listát. Ennek figyelembe vételével alaptalannak találta azt a hivatkozást, miszerint az érintett gazdasági társaságok nevének megjelölése személyiségi jogot sértene, miután ezáltal természetes személyek beazonosíthatóvá válnának.

Nem tette vitássá azt az alperesi védekezést, hogy az adósok kilétének diszkrét kezelése a követelés rendezési hajlandóságot erősíti, ugyanakkor ez nem képezheti az adatkiadás akadályát, miután ez az átláthatóság, a közélet tisztaságának elvébe ütközne. Az alperes közpénzekkel való gazdálkodását az állampolgárok is jogosultak figyelemmel kísérni, ezért az adatok kiadása jogszerűen nem tagadható meg.

A perköltségviselés tárgyában a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján határozott. A felperes javára 40.000 forint + 10.800 forint áfa összegű ügyvédi munkadíjat állapított meg a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja és (6) bekezdése alapján, a jogi képviselő által kifejtett tevékenységre, a tárgyalások számára figyelemmel a megbízási szerződésben kikötött díjat túlzott mértékűnek találta.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben az első fokú határozat hatályon kívül helyezését, a felperes keresetének elutasítását kérte.

Hivatkozott arra, hogy tévesen járt el az elsőfokú bíróság akkor, amikor csak a nyilvánosság, az átláthatóság és a közérdek tisztaságának elvét hívta fel, de nem vizsgálta azt, hogy az Alaptörvény 39. cikk (2) bekezdésében foglaltak milyen viszonyban vannak az állami vagyonnal való felelős és eredményes gazdálkodás - az Alaptörvény 38. cikk (5) bekezdésében rögzített - alkotmányos alapelveivel. Az információs szabadság alapelveinek alkalmazása arányban kell, hogy álljon az állami vagyonnal való felelős és eredményes gazdálkodás alapelvei szinten megfogalmazott követelményével. Ezen követelmények mérlegelése alapján került sor az általa teljesített adatkiadásra, azaz annak közlésére, hogy milyen összeget tesz ki a 2.500.000 forintot meghaladó, lejárt kintlévőségeinek összege. A felperes részéről kért tételes lista, azoknak a gazdasági társaságoknak a felsorolása, amelyek bruttó 2.500.000 forintot meghaladó összeggel tartoznak, veszélyeztetné az állami vagyonnal való felelős és eredményes gazdálkodás alapelveit, mivel a tételes lista kiadása csökkentené az adósok fizetési hajlandóságát. Sérelmezte, hogy az első fokú ítélet meghozatala során nem került sor annak vizsgálatára, hogy az alapelvek ütközése során milyen szempontok alapján kell feloldani az ellentétet. Az átláthatóság követelménye nem gyengítheti az állami vagyonnal való felelős gazdálkodás pozícióját, mindamellett a kintlévőséggel érintett gazdasági társaságok megnevezése nem minősül közérdekű adatnak. Azon gazdasági társaságok megnevezése, melyeknek 2.500.000 forintot meghaladó tartozása áll fenn, megítélése szerint nem olyan adat, ami a gazdálkodásra vonatkozik. Csupán a kintlévőségek összege minősül közérdekű adatnak, ezért megfelelően teljesítette a közérdekű adatok kiadására vonatkozó jogszabályi kötelezettségét.

Hivatkozott továbbá a 2012. évi CLIX. törvény 53. § (4) bekezdésében foglaltakra azzal, hogy az üzleti adatok megismerése aránytalan sérelmet jelentene a társaság számára azáltal, hogy az adósok fizetési hajlandóságát visszaveti az adatközlés.

Fellebbezési ellenkérelmében a felperes kifejtette, hogy az első fokú határozat hatályon kívül helyezését indokoló körülmény nem merült fel. Alaptalannak találta azt az alperesi hivatkozást, miszerint az adós társaságok megnevezése veszélyeztetné az állami vagyonnal való felelős

gazdálkodást, csökkentené az adósok fizetési hajlandóságát. Ilyen megtagadási okot az Infotv. nem ismer, egyebekben a Kgttv. alapján meg kell nevezni a szerződő partnerek nevét. Nem értett egyet azzal az alperesi állásponttal sem, miszerint kizárólag a kintlévőségek összege minősülne közérdekű adatnak. Ez a hivatkozás az Alaptörvény 39. cikk (2) bekezdésében foglaltakkal, valamint az Infotv. közérdekű adat fogalom meghatározásával ellentétes. Utalt továbbá arra, hogy a pert megelőzően megtagadási okként az alperes az Alaptörvényben foglaltakra nem hivatkozott, holott ettől elzárva nem volt, ezért vitatta védekezése jogosságát azzal, hogy az állami vagyonnal való felelős és eredményes gazdálkodás nem előzheti meg az információszabadság, mint kiemelt alapelv jelentőségét. A kért adatközlés az alperes számára aránytalan sérelmet nem jelenthet, miután ugyanúgy végzi tevékenységét, folytatja szolgáltatásait, az adatközlés gazdasági tevékenységére kihatással nem lehet. Hivatkozott továbbá a 7/2016. számú AB határozat 36. és 37. pontjában foglaltakra, melyek szerint a jogszabályi módosítás a közérdekű adatigénnyel kapcsolatban nem okozhat hátrányt, nem szűkítheti le a közérdekű adatigénnyel kapcsolatos kötelezettséget.

A felperes csatlakozó fellebbezéssel kérte az első fokú ítéletben megállapított perköltség felemelését és annak a becsatolt megbízási szerződésben foglaltak szerinti megállapítását, másodlagosan pedig magasabb összegű perköltség megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Előadta, hogy a megbízási szerződésbe foglalt megbízási díj összege bruttó 65.000 forint, valamint tárgyalásonként 25.000 forint került kikötésre. A bíróság három tárgyalást tartott az ügyben, melyeken jelen volt, így az első fokú határozatban megállapított 50.000 forint összegű perköltség eltúlzottan alacsony.

Az alperes fellebbezése alaptalan, a felperes csatlakozó fellebbezése alapos.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság érdemi döntésével és a határozatának indokolásában kifejtett jogi állásponttal egyetértett. Az első fokon eljáró bíróság a jogvitában alkalmazandó jogszabályi rendelkezéseket részben ismertette, a másodfokú bíróság az első fokú ítélet indokolásában írtakat az alábbiakkal egészíti ki.

Az Alaptörvény VI. cikkének (2) bekezdése alapján mindenkinek joga van a személyes adatai védelméhez, valamint a közérdekű adatok megismeréséhez és terjesztéséhez.

A VI. cikk (2) bekezdésének tartalmát a 39. cikk (2) bekezdése konkretizálja a közpénzekkel és a nemzeti vagyonnal való gazdálkodásra vonatkozóan, melynek értelmében a közpénzekkel gazdálkodó minden szervezet köteles a nyilvánosság előtt elszámolni a közpénzekre vonatkozó gazdálkodásával, a közpénzeket és a nemzeti vagyont az átláthatóság és a közélet tisztaságának elve szerint kell kezelni. A közpénzekre és a nemzeti vagyont érintő adatok közérdekű adatok.

Az Alaptörvényben biztosított információszabadság alapjogának érvényesülését az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (Infotv.) biztosítja. Az Infotv. 26. § (1) bekezdése szerint a közfeladatot ellátó szervnek lehetővé kell tennie, hogy a kezelésében lévő közérdekű adatot és közérdekből nyilvános adatot - a törvényben meghatározott kivételekkel - erre irányuló igény alapján bárki megismerhesse.

A közérdekű adatokra főszabályként a nyilvánosság elv vonatkozik, az Infotv. információszabadságot korlátozó törvényi rendelkezéseit megszorítóan kell értelmezni.

Az Infotv. 31. § (2) bekezdése alapján a megtagadás jogszerűségét és a megtagadás indokait az adatkezelőnek kell bizonyítania.

A Fővárosi Ítéltábla - a felperes fellebbezési ellenkérelmében foglaltakkal szemben - kiemeli azt, hogy nincs jogszabályi akadálya annak, hogy az alperes a peres eljárás során az előzetes adatigénylési eljárásban megjelölt megtagadási okokon kívül egyéb akadályokra hivatkozással is

védekezést terjesszen elő. Így a bíróságnak érdemben vizsgálnia kell mind az előzetes eljárás során, mind az alperben, mind pedig a fellebbezési eljárás során hivatkozott megtagadási indokokat.

A perben nem volt vitatott, hogy az alperes közfeladatot ellátó szerv. Helytállóan állapította meg az első fokon eljáró bíróság azt, hogy a felperes által kiadni kért adatok az alperes gazdálkodására vonatkozó, kezelésében lévő, közfeladatának ellátásával összefüggésben keletkezett, a személyes adat fogalma alá nem eső közérdekű adatok.

Az alperes védekezését arra alapította, hogy adósainak megnevezése, a tételes adóslista nyilvánosságra kerülése csökkentené a kintlévőségekkel érintett gazdasági társaságok fizetési hajlandóságát, ezáltal veszélybe kerülne az állami vagyonnal való felelős és eredményes gazdálkodás alapelve, mely követelményt az Alaptörvény 38. cikk (5) bekezdése rögzít.

A Fővárosi Ítéltábla megítélése szerint a perbeli esetben nem ütköztek alapjogok, ezért nem kellett vizsgálnia azt, hogy az állami vagyonnal való felelős és eredményes gazdálkodás alkotmányos alapelve vagy az információszabadság alapelve élvez-e elsőbbséget. Az információszabadság elve arra irányul, hogy átlátható legyen a 100%-ban a Magyar Állam tulajdonában álló alperesi gazdasági társaság működése és éppen ezáltal ellenőrizhetővé váljon az, hogy az állami vagyonnal felelős módon gazdálkodik-e.

A Fővárosi Ítéltábla okszerűtlennek találta az alperes azon hivatkozását, mely szerint az adósok nevének nyilvánosságra kerülése veszélyeztetheti a fizetési hajlandóságukat. Ezzel ellentétben, a teljesítőkészséget inkább az segíti elő, ha az adós cég a tartozását rendezi, így neve nem kerül nyilvánosságra.

Az Alaptörvény 39. cikkének (2) bekezdése végrehajtási szabályaként felfogható Infotv.27.§ (3a) bekezdése kimondja azt, hogy az a természetes személy, jogi személy, vagy jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet, aki, vagy amely az államháztartás alrendszerébe tartozó valamely személlyel pénzügyi, vagy üzleti kapcsolatot létesít, köteles e jogviszonnyal összefüggő és a (3) bekezdés alapján közérdekből nyilvános adatra vonatkozóan - erre irányuló igény esetén - bárki számára tájékoztatást adni. Mindebből következően nem foghat helyt az alperes azon védekezése sem, hogy az adatigénylés teljesítésével személyiségi jogokat sértene.

Minderre figyelemmel a másodfokú bíróság azt állapította meg, hogy az alperes adatszolgáltatási kötelezettségének teljes körűen nem tett eleget akkor, amikor csupán arról tájékoztatta a felperest, hogy a nyilvántartása szerint 2014. december 31. napán 81 gazdasági társaságnak állt fenn feléje bruttó 2.500.000 forintot meghaladó lejárt, kifizetetlen tartozása, összesen 986.230.538 forint értékben.

Nem látott lehetőséget a Fővárosi Ítéltábla a kereset elutasítására a postai szolgáltatásokról szóló 2016. március 1. napjával módosított 2012. évi CLIX. törvény 53. §-ának (4) bekezdésében foglaltakra figyelemmel sem. A közpénzből gazdálkodó és a nemzeti vagyon körébe tartozó vagyonelemeket kezelő egyetemes postai szolgáltató alperes üzleti tevékenysége szempontjából aránytalan sérelmet nem jelent a felperes által kért adatok kiadása.

A Fővárosi Ítéltábla alaposnak találta a felperes csatlakozó fellebbezését.

A felperes az ügyvédi munkadíjból álló perkoltségének megállapítását a becsatolt megbízási szerződés alapján kérte. Az abban megjelölt összegek eltúlzottnak nem tekinthetők, ezért az ügyvédi munkadíj mértékét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 1. § (1) bekezdése, 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján volt szükséges megállapítani, figyelemmel a Pp. 79. § (1) bekezdésében foglalt szabályokra

is. Az igényelt összeg a kifejtett ügyvédi tevékenységgel is arányban állt, így a másodfokú bíróság annak mértékét nem tartotta szükségesnek mérsékelni.

A fenti indokolásbeli kiegészítéssel a per főtárgya tekintetében a Pp. 253. § (2) bekezdése szerint került sor a határozat helybenhagyására, míg a perköltség vonatkozásában annak megváltoztatására.

A felperes csatlakozó fellebbezése eredményes volt, az alperes fellebbezése eredményre nem vezetett, ezért az alperes viseli a felperes másodfokú perköltségét, melynek mértékét a Fővárosi Ítéltábla a fenti jogszabályi rendelkezések alapján ugyancsak a megbízási szerződésben foglaltak szerint állapította meg.

Az eljárás az 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés o) pontja alapján illetékmentes.

Budapest, 2016. április 14.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.  
a tanács elnöke

Dr. Hercsik Zita s.k.  
előadó bíró

Dr. Kisbán Tamás s.k.  
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő